

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/78/2014
Identifikačné číslo spisu: 5113011449
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:5113011449.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného H. P. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Romana Hriadela proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. októbra 2014, sp. zn. 2 To 90/2014 na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 18. júna 2014, sp. zn. 3 T 192/2013 bol obvinený H. P. uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (§ 138 písm. h/ Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

dňa 01.06.2012 o 15:55 hodine viedol vozidlo zn. Mazda 3 evidenčné číslo XY po ceste II/583 v smere jazdy od Z. na O., pričom v úseku cesty za obcou X. v km. 18.55 v katastri obce X., okr. Z., v tiahlej ľavotočivej zákrute dostal s vozidlom na mokrej vozovke šmyk, prešiel s vozidlom zadnou ľavou časťou do protismernej časti vozovky, kde došlo k zrážke s vozidlom zn. VW Golf, ev. č. XY, ktoré po ceste II/583 v smere jazdy od O. na Z. viedol vodič O. P., ktorý bol po zrážke s vozidlom odhodенý do pravého zvodidla zadnou pravou časťou vozidla pričom z nedbanlivosti spôsobil O. P. pomliaždenie hrudnej steny vpravo, povrchovú tržnú ranu v temennej oblasti vpravo, povrchové rezné ranky na chrbte ľavej ruky, povrchové rezné ranky na chrbte I. - III. prsta pravej ruky s potrebnou práceneschopnosťou 5 dní, spolujazdcovi vo vozidle ev. č. XY L. P. pomliaždenie v oblasti pravého bedrového kĺbu a príľahlej časti stehna, spolujazdcom vo vozidle ev. č. XY T. T. polytraumu, t.j. mnohopočetné drvivé poranenia orgánov a mnohopočetné zlomeniny kostí skeletu, a O. Z. zlyhanie vitálnych centier mozgu

pri poranení mozgu a krčnej miechy pri roztrhnutí väzivovej blany medzi spodinou lebečnou a krčnou chrbticou s odtrhnutím lebky od krčnej chrbtice, pri zlomeninách 1. a 2. krčného stavca s posunom kostných úlomkov, kompresiou miešneho kanála a s prekrvácанím a dilaceráciou krčnej miechy, pričom T. T. a O. Z. svojim zraneniam na mieste nehody podľahli,

pričom vodič H. P. svojim konaním porušil ustanovenie § 9 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Za to mu bol uložený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému H. P. súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému H. P. uložený aj trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz riadiť akékoľvek motorové vozidlo na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému H. P. uložil povinnosť nahradiť poškodenej T. V., nar. XY, trvale bytom L., okres L. X., škodu vo výške 3.061,23 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú T. V., nar. XY, trvale bytom L., okres L. X., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému H. P. uložil povinnosť nahradiť poškodenej Y. Z., nar. XY, trvale bytom C., škodu výške 4.362,96 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú Y. Z., nar. XY, trvale bytom C., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania okresného prokurátora voči skôr uvedenému rozsudku okresného súdu, Krajský súd v Žiline rozsudkom z 15. októbra 2014, sp. zn. 2 To 90/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. na nezmenenom skutkovom základe a právnom stave obvineného podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie obvinený H. P..

Obvinený v ňom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru rozhodnutiam súdov obidvoch stupňov predchádzalo konanie, v ktorom boli dôkazy, na podklade ktorých bol uznaný vinným vykonané nezákonným spôsobom, bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a zistený skutok bol nesprávne právne posúdený a to v jeho neprospech.

Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený v podstate v nasledovných skutočnostiach.

Výhotovený znalecký posudok z odboru cestnej dopravy a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní vychádzali z údajov, ktoré buď zistené neboli vôbec alebo neboli zistené zákonom predpísaným spôsobom alebo z údajov skreslených a preto existujú dôvodné pochybnosti o úplnosti a správnosti podaného znaleckého posudku a výpovede znalca, pretože znalec sa pohyboval len v rovine pravdepodobnosti. Nadväzne na to súd dospel k nesprávnemu zisteniu o porušení dôležitej povinnosti vodiča premietnutému do nesprávneho právneho posúdenia jeho konania aj podľa ods. 2 písm. a/ § 149 Tr. zák. a v dôsledku toho mu uložil trest mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Obvinený v tejto súvislosti namietol aj rozsah vykonaného dokazovania, pretože dôkazy, ktoré na objasnenie veci navrhol vykonať, súd nevykonal a jeho návrh na doplnenie dokazovania zamietol.

Navrhol preto, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie

konanie a rozhodnutie.

Následne v súlade s § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Žilina.

V písomnom podaní doručenom okresnému súdu 14. novembra 2014 okresný prokurátor uviedol, že uplatnené dovolacie dôvody nie sú podľa jeho názoru v posudzovanom prípade splnené, pretože všetky dôkazy boli na hlavnom pojednávaní vykonané v súlade so zákonom a ani samotný obvinený v podanom dovolaní neuviedol, v čom mala spočívať nezákonnosť ich vykonania. Obvinenému bol uložený trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe a dovolací súd nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak

- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/ a písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. g/ Tr. por. možno použiť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno nimi však napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom (jeho vecnosť a obsahovú správnosť).

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. h/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa. Uložením trestu mimo zákonnej trestnej sadzby sa rozumie uloženie trestu odňatia slobody obvinenému mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, ako aj prekročenie maximálne povolenej výmery trestu. Dovolanie možno podať aj vtedy, ak súd uložil obvinenému taký druh trestu, ktorý Trestný zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové

zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Ako vyplýva z obsahu podaného dovolania obvinený H. P. samotné porušenie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov nenamietol. Namietol však informatívnu hodnotu dôkazu vo forme znaleckého posudku a výpoveď znalca a spôsob hodnotenia dôkazu súdom (jeho vecnosť, obsahovú správnosť).

Napadnutým rozhodnutím krajského súdu bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý bol uložený v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe, pretože Trestný zákon v ustanovení § 149 ods. 2 ustanovuje trestnú sadzbu od dvoch do piatich rokov.

Uvedené platí aj pri uložení treste zákazu činnosti keďže podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. tento možno uložiť na jeden až desať rokov.

Možno preto vysloviť, že obvinenému bol uložený trest v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe a takého druhu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin pripúšťa.

Správne a v súlade so zákonom postupoval krajský súd aj pri úvahách o právnom posúdení konania obvineného ako prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (§ 138 písm. h/ Tr. zák.), pretože obvinený inému z nedbanlivosti spôsobil smrť závažnejším spôsobom konania a ustálená skutková veta obsahuje všetky zákonné znaky tohto trestného činu.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.